

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Σε κάποιους δείκτες όπως το κατά κεφαλήν εισόδημα βρίσκεται χαμηλότερα ακόμα και από τον μέσο όρο της χώρας

M Της Σοφίας Χριστοφορίδου

Δεύτερη αλλά... καταϊδρωμένη η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας

Δεύτερη, με μεγάλη όμως απόσταση από την Αττική, κατατάσσεται η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, σε όλα τα μεγέθη που περιγράφουν την αναπτυξιακή της δυναμική, ενώ σε κάποιους δείκτες όπως το κατά κεφαλήν εισόδημα βρίσκεται χαμηλότερα ακόμα και από τον μέσο όρο της χώρας.

«Η διαπεριφερειακή ανισότητα στην ελληνική οικονομία είναι ιδιαίτερα σημαντική» επισμαίνεται στην πρώτη έκθεση του ΙΟΒΕ για τις κοινωνικές και οικονομικές τάσεις στις ελληνικές Περιφέρειες, ενώ συγκρίνοντας την Αττική με την Κεντρική Μακεδονία σημειώνεται ότι υπάρχουν «σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των δύο Περιφερειών».

Στην 8η θέση στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ

Λόγω πληθυσμιακής συγκέντρωσης είναι αναμενόμενο η Αττική να παράγει και να συγκεντρώνει το μεγαλύτερο μερίδιο του παραγόμενου πλούτου της χώρας, όμως αυτός ο πλούτος δεν κατανέμεται αναλογικά, μεταξύ των περιφερειών. Στην Αττική ζει το ένα τρίτο του πληθυσμού, όμως είναι κατατεθειμένα σχεδόν τα δύο τρίτα των καταθέσεων (40 δισ. σε σύνολο 67,5 δισ. ευρώ). Στην περιοχή όπου ζει το 36%

του πληθυσμού ο παραγόμενος πλούτος ξεπερνά το 45% του ΑΕΠ της χώρας. Δεύτερη με μεγάλη διαφορά έρχεται η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, όπου ζει το 17% του πληθυσμού και όπου παράγεται το 13,7% του εθνικού πλούτου. Συντριπτικά μεγαλύτερη είναι η διαφορά των δύο Περιφερειών όταν η σύγκριση γίνει με όρους κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Η Αττική είναι στην 1η θέση με 23.000 ευρώ κατά κεφαλήν εισόδημα (στοιχεία 2021) αλλά η Κεντρική Μακεδονία όχι μόνο δεν είναι στη 2η θέση, αλλά κατατάσσεται στην 8η θέση μεταξύ των 13 περιφερειών, χαμηλότερα και από τον μέσο όρο της χώρας (17.000 ευρώ), με κατά κεφαλήν ΑΕΠ 13.400 ευρώ το 2021, σύμφωνα με τα στοιχεία που συνέλεξε και επεξεργάστηκε το ΙΟΒΕ.

Ο δείκτης Περιφερειακής Ανταγωνιστικότητας (ΔΠΑ), μετρά διάφορες πτυχές της ανταγωνιστικότητας (θεσμοί, μακροοικονομία, υποδομές, υγεία, εκπαίδευση, αποδοτικότητα της αγοράς εργασίας, μέγεθος αγορών, τεχνολογία, καινοτομία, επιχειρηματικότητα). Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας καταγράφει τη δεύτερη υψηλότερη επίδοση σε αυτό τον δείκτη, όμως και εδώ η απόσταση από την Αττική είναι μεγάλη. «Οι Περιφέρειες των

πρωτευουσών είναι αναμενόμενο να είναι σχεδόν πάντα οι πιο ανταγωνιστικές, αλλά το χάσμα είναι μικρότερο στα πιο ανταγωνιστικά κράτη-μέλη. Ο ΔΠΑ για την περιφέρεια της Αττικής το 2022 είναι 92,3, ενώ για την Περιφέρεια της Κεντρικής Μακεδονίας είναι μόλις 69,8» σημειώνεται στην έκθεση.

Τετραπλάσιος ο τζίρος στην Αττική

Στις Περιφέρειες όπου βρίσκονται τα δύο μεγαλύτερα αστικά κέντρα λειτουργεί και ο μεγαλύτερος αριθμός επιχειρήσεων, «με σημαντικές ωστόσο αποκλίσεις μεταξύ των δύο Περιφερειών» όπως σημειώνεται στην έκθεση του ΙΟΒΕ.

Το 2019 ο συνολικός τζίρος των επιχειρήσεων της Αττικής ήταν σχεδόν 209 δισ. ευρώ, όταν στην Κεντρική Μακεδονία ο συνολικός τζίρος ήταν 33,5 δισ. Όταν δε εξετάσουμε τον τζίρο που αναλογεί σε κάθε επιχείρηση, αυτός είναι σχεδόν τετραπλάσιος στις επιχειρήσεις που λειτουργούν στην Αττική σε σχέση με αυτές στην Κεντρική Μακεδονία (580.000 ευρώ έναντι 142.000 ευρώ).

Εμφανείς είναι οι ανισότητες και ως προς την πρόσβαση των επιχειρήσεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Τόσο η αξία των

ρών επιχειρηματικών δανείων ως προς ΑΕΠ, όσο και η αξία του υπολοίπου επιχειρηματικών δανείων προς ΑΕΠ είναι διπλάσια στην Αττική σε σχέση με την Κεντρική Μακεδονία.

Υποδιπλάσιος οι επενδύσεις

Η διαπεριφερειακή ανισότητα αντικατοπτρίζεται και στο πεδίο των επενδύσεων, που αποτελεί βασική προπόθεση για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και την ανάπτυξη. Οι Περιφέρειες της Αττικής και της Κεντρικής Μακεδονίας συνεισέφεραν σχεδόν το μισό των συνολικών εγχώριων επενδύσεων το 2020, το πιο πρόσφατο έτος για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία σε επίπεδο Περιφερειών. Όμως μεταξύ των δύο Περιφερειών υπάρχει χάσμα. Συγκεκριμένα από το σύνολο των επενδύσεων που έγιναν το 2020 στην Ελλάδα, η Αττική έχει μερίδιο 36,7% και η Κ. Μακεδονία 14,2%.

Αν πάμε λίγο πιο πίσω στο χρόνο το διάστημα 2017-2019 οι μόνες Περιφέρειες που είχαν θετικό ρυθμό μεταβολής επενδύσεων ήταν το Νότιο Αιγαίο με το εκπληκτικό 17,3% και η Αττική με 2,3%, ενώ η Κεντρική Μακεδονία κατέγραψε συρρικνωσή επενδύσεων κατά 9,4%. Το 2022 οι επενδύσεις ενισχύθηκαν σημαντικά κατά 21,8%, και συνεχίζουν να μεγεθύνονται, στηριζόμενες από την πιστωτική επέκταση των ιδιωτικών τραπεζών και στους πόρους που διατίθενται από τον Μηχανισμό Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (RRF) της ΕΕ, επομένως θα έχει ενδιαφέρον να καταγραφεί και το πώς κατανεμήθηκαν αυτά τα κεφάλαια σε επίπεδο Περιφερειών.

Αγορά εργασίας

Το 2019, όταν δηλαδή όταν άρχισε η Ελλάδα να βγαίνει από την κρίση, η Αττική είχε 9.500 περισσότερες επιχειρήσεις σε σχέση με το 2017, ενώ η Κεντρική Μακεδονία 1.200 λιγότερες. Εκείνη τη χρονιά στην Αττική λειτουργούσαν σχεδόν 360.000 επιχειρήσεις που απασχολούσαν πάνω από 2 εκατομμύρια εργαζόμενους, ενώ στην Κεντρική Μακεδονία σχεδόν 236.000 επιχειρήσεις που απασχολούσαν 650 χιλιάδες εργαζόμενους. Αναλογικά κάθε επιχείρηση στην Αττική απασχολούσε σχεδόν διπλάσιο αριθμό εργαζομένων σε σχέση με το αντίστοιχο μέγεθος στην Κεντρική Μακεδονία (κατά μέσο όρο 5,7 έναντι 2,7 εργαζόμενους ανά επιχείρηση) κάτι που φανερώνει και τη διαφορά στα μεγέθη των επιχειρήσεων. Το ποσοστό ανεργίας στην Κεντρική Μακεδονία ήταν στο 14,7%, δύομιση μονάδες υψηλότερα σε σχέση με τον εθνικό μέσο όρο, ήταν δε το τρίτο υψηλότερο ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα (μαζί με την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη).

Γήρανση και μείωση πληθυσμού

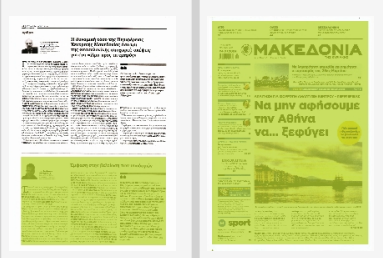
Με όρους πληθυσμιακής γήρανσης, η Κεντρική Μακεδονία καταγράφει τον πέμπτο κατά σειρά μεγαλύτερο δείκτη πληθυσμιακής εξάρτησης της τρίτης ηλικίας, μεγαλύτερο κατά περίπου 5 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τον εθνικό μέσο όρο. Όπως σημειώνεται στην έκθεση του ΙΟΒΕ οι τάσεις στις ηλικιακές ομάδες φανερώνουν μείωση του ποσοστού των ατόμων παραγωγικής ηλικίας την τελευταία 12ετία, μείωση των γεννήσεων και παράλληλη αύξηση του ποσοστού της γηραιότερης ηλικιακής ομάδας. Η μείωση αυτή του πληθυσμού της αντιστοιχεί σε 6.8% και είναι περίπου κατά μία μονάδα μεγαλύτερη από τη μείωση που σημειώθηκε στο εθνικό επίπεδο. Όπως σημειώνεται στην έκθεση, σημαντικές είναι και οι προκλήσεις σε όρους προσδόκιμου επιβίωσης του πληθυσμού της, όπου η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας καταγράφει τη χαμηλότερη επίδοση στη χώρα.

Ο κίνδυνος της φτώχειας

«Με κατά κεφαλήν διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών κάτω από τον εθνικό μέσο όρο και ένα μεγαλύτερο συγκριτικά ποσοστό του πληθυσμού της σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού, η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας εμφανίζει περιθώρια σύγκλισης ως προς τον τομέα της κοινωνικής ένταξης και της πρόσβασης σε κοινωνικές υπηρεσίες» αναφέρεται στην έκθεση του ΙΟΒΕ.

Σχεδόν το 30% του πληθυσμού της Κεντρικής Μακεδονίας αντιμετώπιζε τον κίνδυνο φτώχειας όταν δεν συνυπολογίζονται οι κοινωνικές μεταβιβάσεις, δηλαδή τα διάφορα επιδόματα πλην συντάξεων (10η θέση σε σύνολο 13 Περιφερειών), ενώ μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις το ποσοστό αυτό μειώνεται στο 23,8% (8η θέση).

«Άλλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Περιφέρεια σχετίζονται με την εισοδηματική ανισότητα (τέταρτη υψηλότερη θέση στη σχετική κατάταξη των Περιφερειών) και το χάσμα απασχόλησης φύλων (πέμπτη θέση)» σημειώνεται στην έκθεση.

Του **Θεόδωρου Παναγιωτίδη**
Καθηγητή στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Έμφαση στην βελτίωση των υποδομών

να γίνει και με έντονο τρόπο. Εναλλακτικά θα μπορούσαμε (δημιουργικά) να επικεντρωθούμε στους παράγοντες εκείνους που είναι ικανοί να αντιστρέψουν αυτή την κατάσταση. Η σύγκριση της πόλης δεν χρειάζεται να γίνεται με το εθνικό κέντρο αλλά με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και χωρίς φοβικά σύνδρομα να συγκριθούμε με πόλεις και περιφέρειες που αναπτύσσονται πολύ πιο γρήγορα.

Αν θα πρέπει να απομονώσουμε μόνο δύο παραμέτρους που θα πρέπει τόσο η χώρα όσο και η πόλη να ασχοληθούν περισσότερο αυτοί θα είναι η παιδεία και οι υποδομές. Θα επικεντρωθώ στο δεύτερο εδώ. Η ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης και της περιφέρειας περνάει από την βελτίωση των υποδομών της. Κομβικό σημείο σίγουρα είναι ο σιδηρόδρομος και η (γρήγορη) σύνδεση με την Αθήνα. Σημαντικό ρόλο έχει τόσο ο προαστιακός σιδηρόδρομος όσο και μελλοντικές συνδέσεις με γειτονικές χώρες. Τον δρόμο των μεγάλων επενδύσεων στον σιδηρόδρομο έχουν ακολουθήσει με επιτυχία όλες οι ανεπτυγμένες χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Το αεροδρόμιο είναι σε πολύ καλή κατάσταση αλλά το οδικό δίκτυο χρειάζεται επιπλέον επενδύσεις (π.χ. περιφερειακός). Το λιμάνι δεν έχει εκμεταλλευτεί πλήρως τις δυνατότητες του και σε συνδυασμό με την ανάπτυξη των άλλων μεταφορικών μέσων μπορεί να οδηγήσει την ανάπτυξη όλης της περιοχής.

Τόσο η πόλη όσο και η περιφέρεια θα πρέπει να ιεραρχήσουν την επένδυση στις υποδομές ως προτεραιότητα. Οι υποδομές είναι ένα ισχυρό και ρεαλιστικό εργαλείο για το κλείσιμο του χάσματος τόσο με το κέντρο όσο και με άλλες περιοχές τους πλουσιού ευρωπαϊκού βορρά.

Η ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης και της περιφέρειας περνάει από την βελτίωση των υποδομών της. Κομβικό σημείο σίγουρα είναι ο σιδηρόδρομος και η (γρήγορη) σύνδεση με την Αθήνα. Σημαντικό ρόλο έχει τόσο ο προαστιακός σιδηρόδρομος όσο και μελλοντικές συνδέσεις με γειτονικές χώρες. Τον δρόμο των μεγάλων επενδύσεων στον σιδηρόδρομο έχουν ακολουθήσει με επιτυχία όλες οι ανεπτυγμένες χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Το αεροδρόμιο είναι σε πολύ καλή κατάσταση αλλά το οδικό δίκτυο χρειάζεται επιπλέον επενδύσεις (π.χ. περιφερειακός). Το λιμάνι δεν έχει εκμεταλλευτεί πλήρως τις δυνατότητές του και σε συνδυασμό με την ανάπτυξη των άλλων μεταφορικών μέσων μπορεί να οδηγήσει την ανάπτυξη όλης της περιοχής

Ένα από τα θέματα που διαχρονικά απασχολεί την κοινή γνώμη της Θεσσαλονίκης είναι οι διαφορές που παρατηρούνται είτε με το κέντρο (Αθήνα) είτε με τον μέσο όρο της χώρας. Η πρόσφατη έκθεση του IOBE καταγράφει μέσο εισόδημα στη Θεσσαλονίκη 13.400 ευρώ με τον εθνικό μέσο όρο στο 17.800. Η ανεργία στην πόλη μας έχει μετρηθεί στο 14,7% με τον αντίστοιχο εθνικό μέσο όρο στο 12,4%.

Σε προηγούμενο άρθρο μας στη «ΜτΚ» (20/08/2023) δείξαμε ότι το 2001 το κατά κεφαλήν εισόδημα της Θεσσαλονίκης ήταν κοντά στο 72% αυτού της Αττικής. Από τότε ακολούθησε μία καθοδική τάση. Αυτή εντατικοποιήθηκε από την οικονομική κρίση του 2007-2008 όπου η Θεσσαλονίκη φαίνεται να χτυπήθηκε πιο έντονα και το 2014 ο λόγος αυτός άγγιξε το ελάχιστο του, 60%. Από τότε ο λόγος μέσων ατομικών εισοδημάτων σταθεροποιήθηκε κοντά στο 62%, όπου βρίσκεται και σήμερα. Κατά μέσο όρο το επιπλέον εισόδημα στην Αττική σε σχέση με τη Θεσσαλονίκη από τα 5.000 ευρώ το 2000 διπλασιάστηκε στα 10.000 ευρώ κατά την περίοδο της κρίσης. Οι πιο πρόσφατες εκτιμήσεις είναι στα 8.000 ευρώ.

Μία προσέγγιση θα μπορούσε να εστιαστεί στην καταγραφή αυτής της πραγματικότητας η οποία θα μπορούσε

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Πληθυσμιακή ερήμωση και εγκατάλειψη της γης

Πηγή:	ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ	Σελ.:	10	Ημερομηνία έκδοσης:	23-03-2024
Αρθρογράφος:		Επιφάνεια:	1007.94 cm ²	Κυκλοφορία:	0
Θέματα:	IOBE				

23-25 Μαρτίου 2024 | **Βιώσιμη Ανάπτυξη**

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Πληθυσμιακή ερήμωση και εγκατάλειψη της γης

Σε μείζον εθνικό πρόβλημα αναδεικνύεται η υστέρηση πολλών περιφερειών της χώρας σε σχέση με ζητήματα δημογραφίας, αλλά και ερήμωσης ή εγκατάλειψης γαιών, με βάση σχετική έκθεση του IOBE για τις κοινωνικές και οικονομικές τάσεις στις ελληνικές περιφέρειες, που παρουσιάστηκε πριν από λίγες μέρες από το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE) και το Παρατηρητήριο Περιφερειακών Πολιτικών (ΠΠΠ).

Όπως τονίζεται στην έκθεση του IOBE, η περιφερειακή ανάπτυξη έχει αναδειχτεί βασικός στρατηγικός στόχος πολιτικής τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κάτι που άπτεται προφανώς και των ζητημάτων βιωσιμότητας και αειφορίας. Σε εθνικό επίπεδο, άλλωστε, η περιφερειακή ανάπτυξη αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την επίτευξη βασικών στόχων πολιτικής που συμπεριλαμβάνουν την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική ευημερία, την πολιτική σταθερότητα και την ανταγωνιστικότητα, σε ένα ολοένα και πιο περίπλοκο και διασυνδεδεμένο διεθνές περιβάλλον.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, αποτελεί τον πυρήνα της αποστολής της Ε.Ε. για τη δημιουργία μιας ευημερούσας και κοινωνικοοικονομικά συνεκτικής Ευρώπης. Καθώς η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και διεύρυνση προχωρούν, η μείωση των διαπεριφερειακών ανισοτήτων επιτρέπει την ενίσχυση

των θεμελίων του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Τα προβλήματα

Από την έκθεση του IOBE, πάντως, προκύπτει ότι οι προκλήσεις που καλείται να διαχειριστεί η χώρα είναι μεγάλες, καθώς:

- Η μείωση και η γήρανση του πληθυσμού, αν και αποτελούν εθνικό πρόβλημα, παρουσιάζουν μειωμένη ένταση σε επιμέρους περιφέρειες. Όπως αναφέρεται, η μείωση και η γήρανση του πληθυσμού της χώρας αποτελούν μείζον εθνικό πρόβλημα. Ο πληθυσμός μειώνεται από το 2010, σημειώνοντας σωρευτική μείωση κατά 5,9% έως το 2022. Αντίστοιχη τάση εμφανίζουν και οι περιφέρειες, με ενδεικτικές όμως ετερογενείς, καθώς η ηπειρωτική Ελλάδα συρρικνώνεται πληθυσμιακά γρηγορότερα από τη νησιωτική Ελλάδα. Ο πληθυσμός στη Δυτική Μακεδονία, την Κεντρική Ελλάδα και την Πελοπόννησο έχει συρρικνωθεί περίπου στο 10%, ενώ το Βόρειο, το Νότιο Αιγαίο και οι Ιόνιοι Νήσοι έχουν καταγράψει μικρότερη μείωση, γύρω στο 2%. Η Κρήτη είναι η μόνη περιφέρεια στην Ελλάδα που παρουσιάζει οριακά θετικό ρυθμό πληθυσμιακής ανάπτυξης.

- Η οικονομική δραστηριότητα παρουσιάζει ιδιαίτερα υψηλή συγκέντρωση στην Αττική, όπου καταγράφεται με διαφορά και το υψηλότερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ.
- Οι δείκτες ανταγωνιστικότητας

διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των περιφερειών χωρίς διαχρονική τάση μείωσης των αποκλίσεων.

- Οικονομικοί δείκτες της νησιωτικής Ελλάδας καταγράφουν πρόσφατα θετικές επιδόσεις σε τομείς όπως η αγορά εργασίας, οι ρυθμοί ανάπτυξης και ο βαθμός ένταξης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.
- Η ετερογένεια μεταξύ περιφερειών παραμένει έντονη σε θέματα εισοδηματικής ανισότητας, υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής προστασίας, όπως και το ποσοστό πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας.

Εγκαταλείπονται μεγάλες εκτάσεις

«Σήμα κινδύνου», επίσης, στέλνει η μελέτη του IOBE σε σχέση με την ερήμωση και εγκατάλειψη περιοχών.

Συγκεκριμένα καταγράφοντας δεδομένα για τις χρήσεις γης ανά τη χώρα παρουσιάζει ενδιαφέροντα στοιχεία, μεταξύ των οποίων δεσπόζει το ότι, σε σχέση με τον μέσο όρο στην Ε.Ε., σημειώνεται ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό αγροισιοποιητών και εγκαταλειμμένων περιοχών. Κι αυτό χωρίς να έχει συμπεριληφθεί σενάριο για τις εξελίξεις στη Θεσσαλία, μετά και την καταστροφή του «Ντάνιελ».

Οι αγροισιοποιητές και εγκαταλειμμένες περιοχές στο σύνολο της χώρας απασχολούν το 28% του ποσοστού της γης, το οποίο είναι πολύ μεγαλύτερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο της Ε.Ε.

παϊκό μέσο όρο της Ε.Ε.-27 (14,8%). Σε περιφερειακό επίπεδο, οι περισσότερες αγροισιοποιητές περιοχές βρίσκονται στις Περιφέρειες του Νοτίου Αιγαίου (48,9%) και της Ηπείρου (40,9%), δεδωμένης της γεωμορφολογίας του εδάφους τους.

Αντίθετα, οι Περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (17%), Κεντρικής Μακεδονίας (18,5%) και Δυτικής Μακεδονίας (18,3%) κατέχουν το μικρότερο ποσοστό αγροισιοποιητών και εγκαταλειμμένων περιοχών συγκριτικά με τις υπόλοιπες περιφέρειες - ωστόσο κι αυτές ξεπερνούν σε ποσοστό τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Χρήσεις γης και χωροταξία

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται, η μελέτη των χρήσεων γης κατά τη συγκριτική ανάλυση των περιφερειών της Ελλάδας είναι σημαντική για πολλούς λόγους. Αφενός, η χρήση της γης επηρεάζει την οικολογική ισορροπία και την ποιότητα του περιβάλλοντος μιας περιφέρειας. Αφετέρου, ο τρόπος χρήσης της γης επηρεάζει την οικονομία και την κοινωνία, καθώς πολλοί τομείς όπως η γεωργία, ο τουρισμός και κοινωνικές υποδομές-πολεοδομία εξαρτώνται από αυτό. Ειδικότερα, η χωροταξία ασχολείται με την οργάνωση του χώρου όσον αφορά τον τρόπο που χρησιμοποιείται για διάφορες ανθρωπογενείς δραστηριότητες. Περιλαμβάνει τη χωροθέτηση του τουρισμού, τη γεωργία, τις εμπορικές δραστηριότητες και άλλες χρήσεις.

Σημαντικό, ωστόσο, σημείο είναι ότι η Κρήτη, παρά την τουριστική της δυναμική, έχει μεγάλο τμήμα του εδάφους της σε αγροτικές και κτηνοτροφικές χρήσεις, με μεγάλη μάλιστα διαφοροποίηση.

Η περίπτωση της Κρήτης

Εξετάζοντας μια πληθώρα χρήσεων γης, παρατηρείται ότι το ποσοστό χρήσεων γης για γεωργικές δραστηριότητες στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας είναι μεγαλύτερο στην Περιφέρεια της Κρήτης (52%). Το ποσοστό αυτό οφείλεται στο κλίμα της Κρήτης, στην οποία οι ήπιοι χειμώνες και η άφθονη ηλιοφάνεια αλλά και οι εδαφικές συνθήκες ευνοούν την καλλιέργεια ποικίλων φυτών.

Επιπλέον, η γεωργία αποτελεί μακρόχρονη παράδοση στην περιφέρεια και πολλές οικογενείς εξακολουθούν να ασχολούνται με αυτήν διατηρώντας την ως βασική δραστηριότητα. Μαζί με τα χαρακτηριστικά αυτά συμβάλλει και η καλή φήμη που έχουν τα κρητικά γεωργικά προϊόντα στους καταναλωτές, όπως το ελαιόλαδο, το κρασί, τα φρούτα και τα λαχανικά, ενισχύοντας την οικονομία και την παραγωγή εσόδων για την περιφέρεια.

ΕΥΡΩΚΙΝΗΣΗ